

The Holy See

BENEDIKT XVI.

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 2. listopada 2005.

Euharistija pokretačko središte čitavoga evangelizacijskoga djela Crkve

Pred koji trenutak u bazilici Sv. Petra zaključeno je euharistijsko slavlje kojim smo otvorili Redovno generalno zasjedanje Sinode biskupa. Sinodalni oci, koji dolaze iz svih dijelova svijeta, zajedno sa stručnjacima i ostalim delegatima, proivljavat će sljedećih tjedana, u zajedništvu s Petrovim nasljednikom, povlašteno vrijeme molitve, razmišljajući na temu: "Euharistija: izvor i vrhunac ivota i poslanja Crkve". Zašto ova tema? Ne radi li se već o poznatome sadraju, u punini proučenome? Zapravo, katolički nauk o Euharistiji, definiran vlašću Tridentinskoga sabora, treba biti prihvaćen, ivljen i prenošen u crkvenoj zajednici na uvijek nove načine, prilagođene vremenu. Euharistija bi se mogla shvatiti kao neka vrsta "leće" putem koje se neprestano ispituje lik i hod Crkve, a koju je Krist utemeljio kako bi svaki čovjek mogao upoznati Boju ljubav i u Bogu naći puninu ivota. Stoga je ljubljeni papa Ivan Pavao II. htio Euharistiji posvetiti čitavu godinu, koja će se zaključiti upravo na kraju zasjedanja Sinode, 23. listopada, u nedjelju kojom će se obilježiti Svjetski dan misija.

Ta nam okolnost pomaže u razmatranju euharistijskoga otajstva pod misionarskim vidom. Euharistija je, doista, pokretačko središte čitavoga evangelizacijskoga djela Crkve, nešto poput srca za ljudsko tijelo. Kršćanske bi zajednice bez euharistijskoga slavlja, u kojemu se hrane za dvostrukim stolom Riječi i Tijela Kristova, izgubile svoju istinsku narav: samo kao "euharistijske" one mogu ljudima prenositi Krista, a ne tek ideje ili vrijednosti, koliko god one bile plemenite i vane. Euharistija je u svakom obliku ivota oblikovala dostojne apostole misionare: biskupe, svećenike, redovnike, laike; svece aktivnoga i kontemplativnoga ivota. Pomislimo samo, s jedne strane, na svetoga Franju Ksaverskoga, kojega je ljubav Kristova odvela do krajnjega Istoka kako bi naviještao Evanđelje; ili s druge strane, na svetu Tereziju iz Lisieuxa, mladu karmelićanku, koje smo se upravo jučer spomenuli. Ona je u klauzuri ivjela svoj arki apostolski duh, zasluivši time da

bude proglašena, skupa sa svetim Franjom Ksaverskim, zaštitnicom misionarskoga djela Crkve.

Zazivamo njihovu zaštitu nad rad Sinode kao i zaštitu anđela čuvara, kojih se danas spominjemo. S pouzdanjem molimo ponajprije Blaenu Djevicu Mariju, koju ćemo 7. listopada štovati kao Blaenu Djevicu Marije od Krunice. Mjesec listopad posvećen je svetoj Krunici, toj jedinstvenoj kontemplativnoj molitvi kojom, pod vodstvom nebeske Majke Gospodinove, upravljamo pogled prema liku Otkupiteljevu, kako bismo se suobličili njegovim otajstvima radosti, svjetla, alosti i slave. Ova drevna molitva nailazi na providonosni ponovni procvat, zahvaljujući i primjeru i naučavanju ljubljenoga pape Ivana Pavla II. Pozivam vas da ponovno pročitate njegovo apostolsko pismo Krunica Blaene Djevice Marije, te provedete u djelo njegove upute, kako na osobnom i obiteljskom, tako i na planu zajednice. Mariji povjeravamo rad Sinode: neka Ona vodi čitavu Crkvu prema još jasnijoj svijesti o svome poslanju u slubi Otkupitelja, stvarno prisutnoga u sakramentu Euharistije.

Utječući se zagovoru Blaene Djevice, čuvajte polog vjere što vam ga predadoše vaši pređi. Hvaljen Isus i Marija!

Poslije molitve Anđeoskog pozdravljenja Papa je pozdravio hrvatske hodočasnike na hrvatskom:

Od srca pozdravljam i blagoslivljam hrvatske hodočasnike, osobito vjernike pristigle iz njemačkih misija *Stuttgart-Mitte, Stuttgart-Bad Cannstatt, Freising i Sindelfingen*. Utječući se zagovoru Blaene Djevice, čuvajte polog vjere što vam ga predadoše vaši pređi. Hvaljen Isus i Marija!